

सत्सचिवांतर्गतस्य ममत्वेषनिश्चयइत्याह ॥ अहंत्विति ॥ इदं वक्ष्यमाणं ॥ २५ ॥ इतिरामाभि० आर० सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ॥ अथ स्वानुभवसिद्धं
रामबलमाह ॥ कदाचिदित्यादि ॥ अहमपीतिसंबंधः ॥ १ ॥ २ ॥ मद्वित्रस्तः मत्तोवित्रस्तइत्यर्थः ॥ ३ ॥ पर्वकाले यागकाले ॥ ४ ॥ ५ ॥ पंचदशवर्षोऽपि तथादशरथे
नानूदितोप्यत्यंतबाल्यद्योतनाय ॥ अतिबालेनापीदृशं कृतं किमधुनावाच्यमिति रावणस्यात्यंतमयाय मारीचेन तथादशरथेनोक्तइत्यूनद्वादशवर्षइत्युक्तं ॥ ऊनषोडशवर्षो

अहंतुमन्येतवनक्षमंरणेसमागमंकोसलराजसूनुना ॥ इदं हि भूयः शृणुवाक्यमुत्तमं क्षमं च युक्तं च निशाचराधिप ॥ २५ ॥ इत्यार्षे श्री
म० वा० आर० सप्तत्रिंशः सर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ५३ ॥ कदाचिदप्यहं वीर्यात्पर्यट्पृथिवीमिमां ॥ बलं नागसहस्रस्य धारयन्पर्वतोपमः
॥ १ ॥ नीलजीमूतसंकाशस्तप्तकांचनकुंडलः ॥ भयं लोकस्य जनयन्किरीटीपरिघायुधः ॥ २ ॥ व्यचरन्दंढकारण्यमृषिमांसानिभक्षय
न् ॥ विश्वामित्रोऽथ धर्मात्मा मद्वित्रस्तो महामुनिः ॥ ३ ॥ स्वयंगत्वादशरथं नरेन्द्रमिदमब्रवीत् ॥ अयं रक्षतु मां रामः पर्वकाले समाहितः ॥
॥ ४ ॥ मारीचान्मेभयं घोरं समुत्पन्नं नरेश्वर ॥ इत्येवमुक्तो धर्मात्मा राजा दशरथस्तदा ॥ ५ ॥ प्रत्युवाच महाभागं विश्वामित्रं महामुनिं
ऊनद्वादशवर्षेयमकृतास्त्रश्वराघवः ॥ ६ ॥ कामंतु मम तस्मै न्यमया सह गमिष्यति ॥ बलेन चतुरंगेण स्वयमेत्यनिशाचरं ॥ ७ ॥ वधिष्या
मिमुनिश्रेष्ठ शत्रुंतव यथेप्सितं ॥ एवमुक्तः स तु मुनीराजानमिदमब्रवीत् ॥ ८ ॥ रामान्नान्यद्वलं लोके पर्याप्तं तस्य रक्षसः ॥ देवतानामपि
भवान्समरेष्वभिपालकः ॥ ९ ॥ आसीत्तव कृतं कर्म त्रिलोकविदितं नृप ॥ काममस्ति महत्सैन्यं तिष्ठत्विह परंतप ॥ १० ॥

यमिति पाठांतरं ॥ ६ ॥

॥ ७ ॥ ८ ॥ यद्यपि भवान्देवानामपि सहायकत्वासीत् ॥ अन्यच्च तव त्वया कृतं कर्म त्रिलोकविदितं त्रिषु लोकेषु विदितं तथापि रामादन्यद्वलं तस्य रक्षसो न पर्याप्त
मतः कामं तव बलं यदस्ति तदत्रैव तिष्ठतु तदुपयोगाभावात् ॥ अतएष बालोऽपि यतस्तन्निग्रहसमर्थोऽतो देय एवेति शेषः ॥ ९ ॥ १० ॥